

Політика і релігія

Релігізація політики:

- 1) врахування в політиці стану релігійності в суспільстві;
- 2) використання релігійного фактору для досягнення політичних цілей;
- 3) використання церквою державних ЗМІ для пропаганди віровчення;
- 4) створення можливостей для релігійного виховання в недержавних навчальних та виховних закладах;
- 5) розробка політики, яка забезпечує нормальні умови для віруючих.

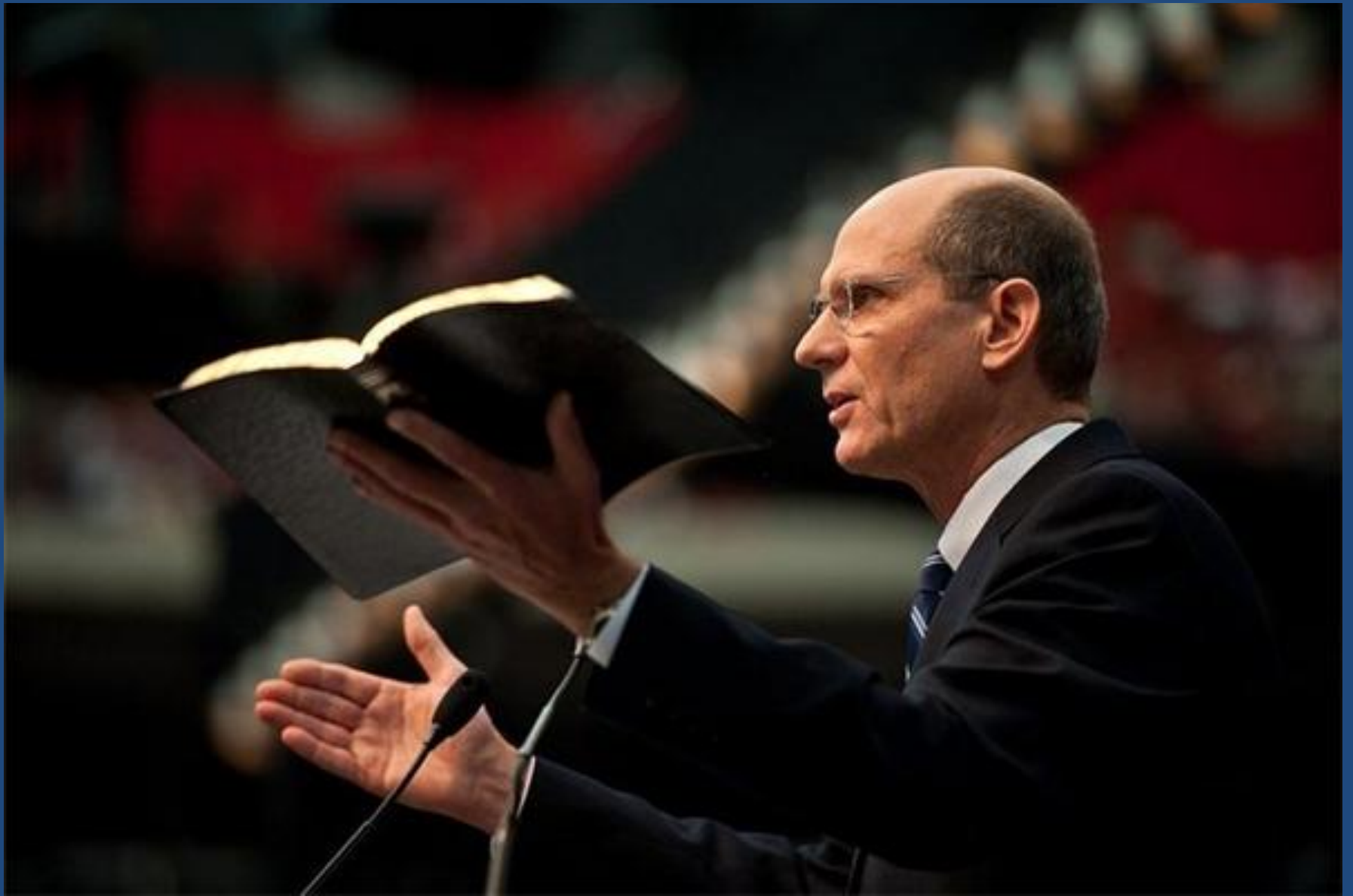
Політизація релігії:

- 1) участь у політичній діяльності служителів культу, релігійних організацій;
- 2) функціонування політичних партій та рухів на релігійній основі;
- 3) участь церкви у врегулюванні політичних та соціальних конфліктів.

Структура релігії

1) Релігійна свідомість

2) Релігійна діяльність або культ

3) Релігійні організація

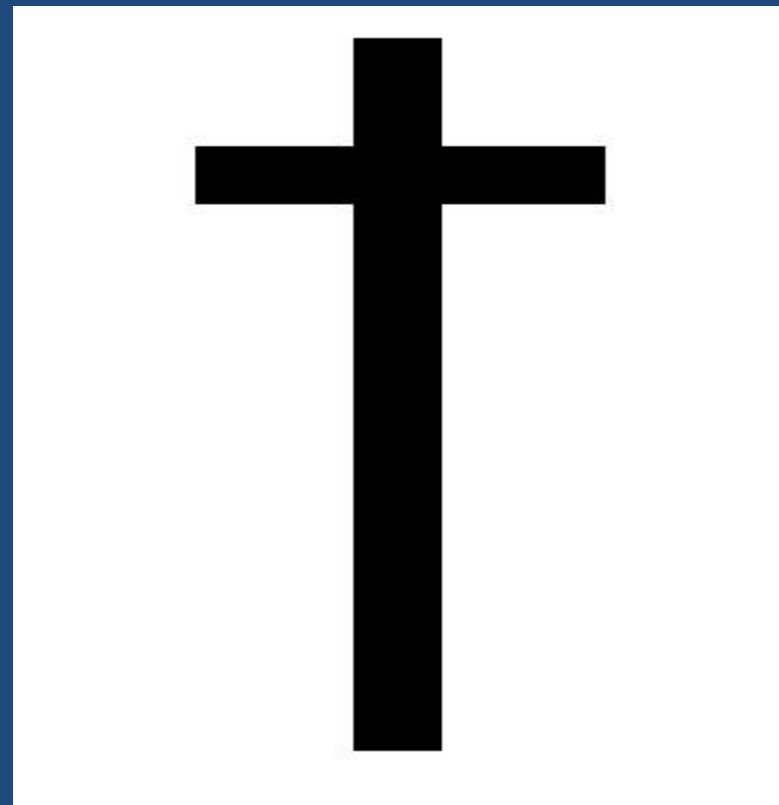
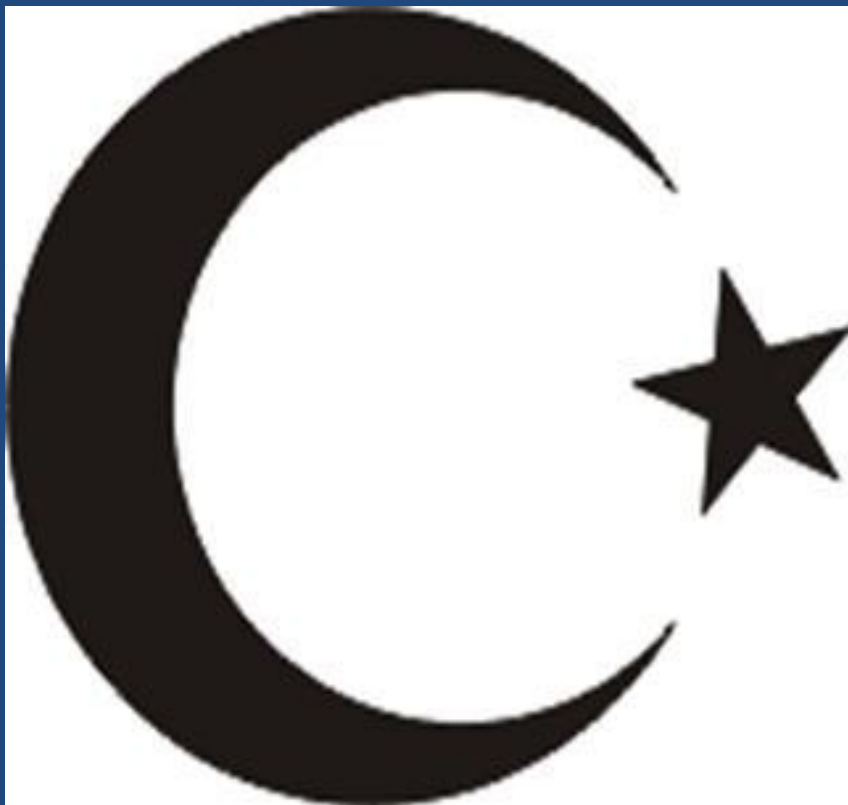
Функції політики:

- 1) ідеологічна;
- 2) нормативно-регулятивна;
- 3) комунікативна;
- 4) інтегративна;
- 5) виховна;
- 6) пізнавально-прогностична.

Функції релігії:

- 1) світоглядна;
- 2) морально-регулятивна;
- 3) комунікативна;
- 4) інтегративна;
- 5) виховна;
- 6) компенсаторна.

Церква має такі основні напрямки суспільно-політичної діяльності: формування впливу на ставлення парафіян до суспільства, пропаганда соціально-політичних аспектів релігійних теорій, участь у масових акціях, захист суспільно-політичного ладу, функціонування церкви як елемента політичної системи.

З трьох світових релігій найбільш чіткі соціально-політичні доктрини мають іслам і християнство.

Держава і церква: основні моделі взаємодії

1) Теократія

2) Цезаропапізм

3) Законодавча підтримка, яка забезпечує привілейоване стан певної церкви в державі

4) Відділення церкви від держави

5) Невтручання держави і церкви в справи один одного

Дякую за увагу